No. 33.   1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag   18 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., Behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 9. Maart. De *Koningsberger Zeitung* behelsde voor eenigen tijd een artikel, dat ook in andere dagbladen is overgenomen, betreffende een plan van verdediging der Oost-Pruisische grenzen. Uit de omstandigheid, dat de censuur dit aanstootelijk en voor Rusland beleedigend artikel had toegelaten, hebben verscheidene buitenlandsche bladen het vermoeden getrokken, dat in de staatkundige betrekkingen van Rusland en Pruissen eenige stoornis was opgerezen. Hoe voorbarig dit vermoeden is, bewijst de daadzaak, dat de censor, die aan dit artikel verlof tot drukken verleend heeft, terstond van zijnen post is ontzet.

— Z. M. heeft aan den Nederlandschen Minister van Finantiën, den Heer *van Rochussen*, de Rooden Adelaars-Orde, 1e klasse, geschonken, aan den Baron *van Heeckeren*, den Kanselier van het Groothertogdom Luxemburg *Blochhausen* en den Nederl. Generaal-Majoor *le Serras*, dezelfde ridderorde 2e klasse; aan den Overste, Baron *Snouckaert*, dezelfde orde 3e klasse; en aan den Nederl. zee-officier *van Kattendycke*, dezelfde orde 4e klasse.

— Men meldt uit Napels, dd. 26 Februarij:

Groot opzien maakt het vermoorden van een jongeling eergisteren avond 7 ure, in de straat Toledo. Hij ontwaarde, dat men bezig was een' heer de zakken te rollen; hij roept dezen toe, op zijne hoede te zijn, en ontvangt tot dank van een' anderen roover een dolksteek, waaraan hij weinige uren daarna overleed. Eenige dergelijke gevallen hebben in de laatste dagen alhier plaats gehad, doch het is de politie steeds gelukt de daders te vatten. De drie roovers, die deel aan bovengemelden moord hebben gehad, ontvingen gisteren vooreerst op dezelfde plaats, alwaar zij die misdaad bedreven, honderd stokslagen, na dat zij te voren met een dolk of mes op de rug door de straten waren gevoerd. Na het ontvangen van deze straf, is de moordenaar aan het geregt overgeleverd, en men ziet zijn vonnis te gemoet; want de 100 stokslagen zijn eene voorloopige kastijding voor het dragen van dolken of messen. Deze straf wordt dadelijk geappliceerd. Een andere roover, die in eene naauwe straat, bij den schouwburg *dei Fiorentini*, een' heer den mantel van het lijf rukte en daarmede voortdraafde, had ook dadelijk loon naar werken: hij liep den schildwacht, die, op het geroep van den bestolenen, zich met geveld geweer hem in den weg stelde, juist in den bajonet en viel dood neder.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. Maart. Er wordt veel gesproken van de zending eens adjudants van Maarschalk *Soult*, den president van den raad en minister van Oorlog, bij don *Carlos*. Men schijnt eindelijk aan dien prins de vrijheid te willen verleenen om Franrijk te verlaten en zich naar Duitschland te begeven. Aan deze zoogenaamde gunst wil men echter voorwaarden hechten, en wel inzonderheid, dat de Spaansche Pretendent zich bij plegtig gegeven woord verbinden zou, om voortaan geene pogingen te doen, ten einde het gezag in Spanje te herwinnen. De heer *Tinau* (dus luiden de geruchten), zou ook nog belast geweest zijn, om Don *Carlos* te polsen, vooreerst met betrekking tot een plan van huwelijk (waarschijnlijk dat tusschen zijn' oudsten zoon en koningin *Isabella*); vervolgens omtrent een door *Isabellas* moeder *Maria Christina*, bij hem af te leggen bezoek. Don *Carlos* zou echter stellig verklaard hebben, dat, zoo lang hij gevangen man was, hij aan geen staatkundig voorstel het oor zou leenen, want dat hij zich, in den toestand, waarin hij zich bevond, beschouwen zou als door geweld gedwongen en buiten staat om vrijelijk te beraadslagen of te handelen. De gemalin van Don *Carlos* nam, zeide men, aan deze gesprekken deel, en toonde bij dezelve veel kracht van karakter. Daarentegen werd Don *Carlos* zoon, hoezeer thans 24 jaren oud, tot dezelve niet toegelaten.

— De *Moniteur* bevat heden een rapport van den 9 dezer, van den Admiraal *Duperré* aan den Koning, waarbij wordt voorgesteld, de marine van Frankrijk op eenen geduchten voet te brengen, en mitsdien eenen aanzienlijke aanbouw van schepen te doen. Zoodat er voortaan, in plaats van 40 stoomschepen van 160 paarden-krachten en meerder, zoo als de ordonnantie van den 1 Januarij 1837 medebragt, zullen zijn 5 stoom fregatten van 540 paarden-kracht, 15 van 450 kracht, 20 stoom-korvetten van 320 tot 220 kracht en 30 stoombooten van 160 kracht en minder. In al 70 vaartuigen. De kosten zullen beloopen 4,450,000 franken.

— Het ministerie heeft order gegeven, om de uitgewekene Spanjaards, die zich aan de grenzen ophouden, en reeds junta's hadden geformeerd, naar de binnenstreken van Frankrijk te zenden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 14. Maart. Wij hebben ons verslag van het proces gebragt tot op het aanvangen van het verhooren der getuigen, die van den kant der verdediging opgeroepen zijn.

De generaal *Daine* was de eerste, maar zijne verklaring bevatte zeer weinig zakelijks en bepaalde zich tot eene lofspraak op de meesten der beschuldigden, hetwelk voor zoo veel de generaal *van der Meere* betrof, onder anderen gemotiveerd werd door de mededeeling, hoe deze generaal, hem getuige die zich reeds bij Koning *Leopold* om geld ter leen had aangemeld, maar dit niet spoedig genoeg ontving, daarmede had bijgestaan.

De verdere zich opvolgende verklaringen hebben mede weinig, dat der overneming waardig zou kunnen zijn, opgeleverd, tot dat in de zitting van heden, ook de minister van buitenlandsche zaken, de graaf *de Briey*, met de gebruikelijke formaliteiten binnengeleid is geworden.

De verdediging verklaarde, van het doen hooren van dezen getuige te hebben afgezien en hem dus geene vragen voor te stellen te hebben, maar dat het publiek ministerie het hooren van denzelven is blijven verlangen.

De minister verklaarde hierop, dat het aan hem is, dat de eerste mededeelingen, omtrent het bestaan van het komplot, in den loop van de maand September gedaan zijn geworden.

Volgens de hem gedane rapporten was het beginnen der beweging aanvankelijk tusschen den 12 en 15 September gesteld geweest, maar had men later het tijdstip der feesten gunstiger geoordeeld, en daar bovendien de Koning uit de hoofdstad afwezig was, had men begrepen het oogenblik later te moeten stellen. Tot het juiste oogenblik van het beginnen was het uur van zeven des avonds gesteld, omdat dit het tijdstip was, waarop de troepen zich naar de kaserne moesten begeven, en de woeling aan den ingang van het park en de reeds daar zijnde duisternis der beweging bevorderlijk konden zijn.

Men moest zich meester maken van de buiten de Namensche poort in batterij staande kanonnen en scheen niet weinig te rekenen op de medewerking van de garnizoenen te Brussel en van Bergen alsmede op die van 15,000 man, die uit Gent moesten komen.

De koning en koningin moesten als gijzelaars in verzekerde bewaring gehouden worden, voor in gevalle Frankrijk een leger mogt willen opzenden, in dat geval moesten zij zelfs ter dood worden gebragt. De gazometer en het paleis der natie moesten in brand gestoken en de banken geplunderd worden. In hechtenis moesten genomen worden, de minister van oorlog, Gener. *Buzen*, en de minister van binnenlandsche zaken, de heer *Nothomb*. Men vleidde zich, geen tegenstand bij de troepen te zullen ontmoeten en scheen zelfs op het regement der guides te rekenen.

Deze mededeelingen waren hem uit eigen, vrije beweging gedaan, zonder dat er van gouvernementwege iets gedaan was geworden, om tot het zamenspannen uit te lokken; het was de Majoor *Desaegher*, die de zaak het eerste geopenbaard had.

Gedurende de feestdagen, was de getuigen onderrigt geworden, dat de Generaal *Lecharlier*, van Waterloo verwacht werd, om met de ingezetenen dier plaats deel aan de beweging te komen nemen. De Generaal *Lecharlier* was ook in de daad gekomen, maar alleen. Dien avond moesten er drie banketten gehouden worden en het was bij het eindigen waarvan, dat het komplot moest beginnen te werken. De majoor *Desaegher* kreeg in last, zich naar die banketten te begeven, maar zich, onder het een of ander voorwendsel, voor den afloop daarvan, te verwijderen op dat men den tijd zou hebben, de leden van het eedgespan die er zich mogten bevinden, te arresteeren. Geldgebrek schijnt de zaak te hebben doen uitstellen, want er was zelfs geen geld genoeg voorhanden, om wijn te kunnen drinken. De openbare rust werd dan ook niet gestoord. De personen, die opgegeven werden als deel aan de zaak te moeten nemen, waren de broeders *van der Smissen*, *van der Meeren* en *Parys*.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 14. Maart. De volgende berigten uit Suriname zijn voor de kennis van den toestand dier kolonie niet onbelangrijk: Door eene doelmatige en spaarzame aanwending van 's lands penningen, en de werkzame medewerking van den Majoor der artillerie *Engelberts*, zijn, onder het ijverige bestuur van den heer *Ryk*, vele en belangrijke voorzieningen daargesteld in den toestand der publieke gebouwen en werken, zonder dat zulks tot eene vermeerdering van uitgave heeft aanleiding gegeven.

Het fort Nieuw-Amsterdam, dat kort te voren slechts uiterlijk de gedaante van een versterkt fort had, is geheel hersteld, en in behoorlijken staat van tegenweer gebragt.

Het fort Zeelandia is verbeterd door het bouwen van nieuwe officiers-woningen; terwijl de posten van het zoogenaamde cordon van binnenlandsche defensie in voldoenden staat zijn gebragt.

De verschillende gouvernements-kantoren zijn vereenigd in een vroeger begonnen, doch nu eerst voltooid steenen gebouw te Paramaribo, aan hetwelk de naam van Stadhuis is gegeven.

De vrije bevolking der kolonie Suriname, waarvan het getal op ruim 10,000 zielen wordt geschat, bestaat slechts voor een klein gedeelte uit Europeanen en derzelver afstammelingen, en overigens uit kleurlingen en gemanumitteerde slaven.

Het getal der slaven, die aan de plantagiën verbonden zijn, bedraagt 32,622, en dat dergenen, die op privé namen zijn ingeschreven 14,257, zoodat de geheele slavenmagt in de kolonie Suriname in het laatst van het jaar 1841 bedroeg 46,879 koppen.

De melaatschen, die ten getale 400 à 450, op het etablissement Batavia, afgezonderd van de verdere bevolking, leven, en die voor de maatschappij altoos verloren zijn, worden grootendeels ten koste van het gouvernement onderhouden.

De R. K. Pastoor *Grooff* heeft zich met het godsdienstig onderwijs van deze ongelukkigen belast. Hij blijft zich bij voortduring geheel aan die instelling wijden, en brengt verreweg het grootste gedeelte van het jaar te midden van deze tooneelen van ellende en jammer door, waardoor hij een zeldzaam voorbeeld geeft van menschlievendheid en zelfopoffering.

De verspreide stammen van Indianen, wier getal moeijelijk is te bepalen, doch hetwelk dat van 1000 waarschijnlijk niet te boven gaat, leven van jagt en visscherij, en zijn afkeerig van allen arbeid.

De bevredigde boschnegers, afstammelingen van vroeger weggeloopen slaven, zijn verdeeld in onderscheidene stammen, als de Aukaners, wier getal op ongeveer 2500 zielen wordt geschat, de Saramaccaners en Sarakreekers, ten getale van omstreeks 3000 zielen, en de Bekoe en Moesinga of Matuarie boschnegers, die kunnen geacht worden 800 hoofden sterk te zijn. Vroeger waren deze boschnegers voor de veiligheid der kolonie gevaarlijk, en is uit dien hoofde het zoogenaamde cordon van binnenlandsche defensie tegen hen aangelegd. Thans leven zij stil in hunne bosschen, doch dragen tot de waarde van het land niets bij. Want behalve de bewerking van kostgronden voor hun levensonderhoud, verrigten zij geenen anderen arbeid dan het vellen en behakken van eenig hout, dat zij langs de rivieren afvoeren en op de plantagiën of in de stad verkoopen.

Met den stam der zoogenaamde Bonni-negers, tellende tusschen de 6 en 700 zielen, worden geene regtstreeksche betrekkingen aangehouden, vermits zij afstammelingen zijn van opstandelingen, die in 1805, na moord en plundering bedreven te hebben, in de bosschen zijn gevlugt.

De bovenstaande cijfers te zamen trekkende, kan de tegenwoordige bevolking van Suriname geschat worden als volgt:

Vrije menschen van alle kleur	10.200
Slaven	46,879
Indianen	1.000
Boschnegers	7,000
Totaal	65,079

De slaven nemen jaarlijks in getal af. De vermindering heeft, over de laatste drie jaren, ongeveer 850 's jaars, of nagenoeg 2 ten honderd bedragen. Tot die vermindering dragen de manumissiën veel bij, — maar als voorname oorzaken schijnen te moeten worden aangewezen, de zedeloosheid, de veelwijverij, overmatigen en vooral nachtelijken arbeid en eindelijk eene, aan die oorzaken van uitputting onevenredige voeding.

De gezondheids-toestand, die in het algemeen in de kolonie Suriname bevredigend is, heeft, gedurende de laatste vijf maanden van het afgeloopen jaar, eene ongunstige wending genomen. In Augustus 1841 hebben zich kwaadaardige galkoortsen geopenbaard, die spoedig veel kenteekenen van gele koorts hadden. Ofschoon het garnizoen in het eerst scheen vrij te blijven, werd hetzelve in October en November aangetast, en terwijl er in de eerste zes maanden niet meer dan 23 sterfgevallen onder hetzelve hadden plaats gehad, is dit getal in de laatste zes maanden tot 52 geklommen.

De in Suriname gestationeerde oorlogsvaartuigen hebben een betrekkelijk gering verlies geleden zijnde, van de

equipagiën derzelve gedurende de eerste zes maanden van 1841 slechts een, en gedurende de laatste zes maanden niet meer dan 9 man overleden.

De koopvaardijvloot is het meest aangetast geworden. De meeste schepen hebben, uit hoofde van verlies aan opvarenden, niet te huis kunnen varen, zonder dat hunne equipagiën zijn aangevuld, of door de oorlogschepen, of door inhuring van afdankte militairen of anderen.

De ziekte was in het laatst van Januarij dezes jaars wel verminderd maar nog niet geheel geweken.

De staat van den landbouw is in de kolonie Suriname in het algemeen gedrukt door de buitengewoon lage prijzen der koloniale producten in Nederland.

Het getal der nog in bewerking zijnde plantagiën en gronden bedraagt 383. Hieronder zijn 106 suiker-plantagiën, waarvan 46 van stoomwerktuigen zijn voorzien. Op de overige plantagiën worden de suikermolens door water of door muilezels in beweging gebragt.

Voorts zijn er 129 koffij-, 50 katoen-, 2 cacao- en 1 indigo-plantagiën.

De overige zijn kleine kost- en kweekgronden, die geene producten voor den uitvoer leveren.

MENGELINGEN.

De Vrijheid der Drukpers.

Toen de groote mannen der oudheid het menschelijk geslacht van de duisternis wilden bevrijden, waarin hetzelve hopeloos omdoolde, bleven hunne pogingen veelal zonder werkelijk gevolg, en bepaalden zich hoogstens tot de school, welke hunne discipelen stichtteden. De schoone denkbeelden van Socrates, Xenophon, Plato en Cicero hadden dan ook geenen merkbaren invloed op de algemeene ontwikkeling van het Grieksche en Romeinsche volk, omdat hunne leer aan de groote massa der volkeren vreemd bleef. De later door Jezus Christus aan het Joodsche volk verkondigde leer van algemeene broederschap, vrijheid en gelijkheid der menschen werd wel is waar, meer algemeen onder de volkeren verbreid, maar zij vond ook eenen meer bereiden grond. De wijsbegeerte der Grieken en vooral de denkbeelden van Plato hadden bij alle verlichte mannen ingang gevonden, terwijl de staatkundige gesteldheid der wereld mede voor hare verbreiding uitermate gunstig was. Alle volkeren der aarde, diep vernederd onder de tirannij van het destijds de geheele wereld beheerschende Rome, vertoonde niets meer dan het jammervolle tooneel van Romeinsche burgers en Romeinsche slaven; wat wonder, dat eene leer welke eenen beteren staat van zaken beloofde en het vermoeden deed ontwaken, dat de maatschappij hare rust niet aan het zwaard behoefde te ontleenen, maar dat de wet haar zoude kunnen grondvesten, in die evenredigheid als de mensch zedelijker zou worden, ongedeelden bijval vond, niet alleen bij de verdrukte volken en slaven, maar ook bij hen, in wier hart niet alle betere gevoelens ten eenemaal verstikt waren. Door vroom bedrog misvormd, ontaarde deze leer echter ook al spoedig van hare oorspronkelijke zuiverheid, en werd in de hand van heerschzuchtige priesters en arglistige staatkundigen een middel, om de rampzalige volken in onverbreekbare kluisters te slaan. Ook deze kluisters werden echter door eene nieuwe poging van edele mannen verbroken, en de hervorming vertoonde andermaal aan het menschdom de morgenschemering eener betere toekomst. Vreesselijk was de worstelstrijd, en waarschijnlijk zoude ook ditmaal het edelste bloed te vergeefs gestroomd hebben, ware het niet, dat de hoogere magt, welke het lot der volken regelt, ditmaal het tijdstip gunstig had geacht, om hare ontwerpen te verwezenlijken. Het door den strijd der middeleeuwen gehärde geslacht ontwaakte derhalve naauwelijks uit zijnen langen sluimer, of de drukkunst maakt de onsterfelijke werken der Grieken en Romeinen voor ieder toegankelijk, en wordt tevens het middel, om de oorspronkelijke leer van Jezus Christus te louteren en van liverlede in hare oorspronkelijke zuiverheid te herstellen.

Stroomen bloeds werden vergoten, om het genot van het kostbare geschenk der drukpers aan de maatschappij te verzekeren; maar in weinige landen mogt zij zich tot heden over eene onbeperkte vrijheid verblijden, niettegenstaande de grondwetten van vele burger-maatschappijen, haar heiligen en beschermen. De onderdrukkers van het menschdom vreezen te regt het licht van de door haar ontstoken fakkel, omdat zij te wel weten, dat de vrije drukpers de beschermengel van alle burgerlijke en godsdienstige vrijheid, en de meest te duchten vijand van alle wereldlijke en geestelijke despoten is.

Van alle pogingen, welke het rijk der duisternis derhalve in het werk stelt, om de onvervreemdbare regten der volken aan te randen, is het vergrijp tegen de vrijheid der drukpers het allersnoodste en tevens gevaarlijkste voor de vrijheid der volken. Want de mensch wordt daardoor niet alleen in zijne onvervreemdbare regten verkort, maar zijn eenigste waarborg voor eene betere toekomst, wordt hem daardoor ontroofd. Want door de vrije drukpers alleen is het mogelijk, om alle sporen van het ruw geweld, waaraan de maatschappijen hare vestiging verschuldigd zijn, uit te wisschen, en de voorschriften der rede in derzelver plaats te stellen: alleen daardoor is het mogelijk, aan de maatschappij eenen duurzamen staat van rust te verzekeren, zonder dat die rust voor de vrijheid gevaarlijk zal worden, omdat zij niet door geweld zal verkregen zijn, maar veelmeer het gevolg van wetten is, welke alleen de vrije mensch zich zelven geven kan.

Deze wetten nu kan zich de mensch alleen geven, of door derzelver nut te erkennen, of door de kwade gevolgen te bespeuren, welke het gebrek van zoodanige wetten veroorzaakt. Het eerste middel onderstelt eenen staat van zaken, die eerst moet gegrond worden, en het laatste middel is derhalve datgene, van hetwelk de menschheid hulp moet wachten. De gebreken van onzen tegenwoordigen maatschappelijken toestand moeten derhalve door de drukpers hoe langs hoe meer ontwikkeld en algemeen aan het volk kennelijk gemaakt worden. Van het oogenblik dat het grootste gedeelte der maatschappij de overtuiging zal verkregen hebben, dat de grondslagen van het maatschappelijk gebouw zoo gebrekkig zijn, dat zij het volk hoe lang hoe meer ten verderve voeren, zal het niet meer mogelijk zijn, de afgekeurde inrigting der maatschappij te handhaven. De onweerstaanbare kracht der algemeene opinie zal alle hinderpalen, welke het eigenbelang van eenige weinigen tegen eene verbeterde inrigting zal aanvoeren, zegevierend uit den weg ruimen, en de maatschappij eindelijk op de grondvesten van regt, dat is, van algemeen belang, grondvesten. De zekere overtuiging van deze uitkomsten doet de onderdrukkers den menschheid alle pogingen inspannen en alle listen te baat nemen, om de vrijheid der drukpers aan banden te leggen, dan te vergeefsch; haar rijk is op hechte grondslagen gevestigd; de Voorzienigheid heeft haar aan de bedrukte volken geschonken op eenen oogenblik, waarop de onderdrukkers der menschheid het doel hunner helsche ontwerpen voor altijd waanden bereikt te hebben; hun krachtelooze arm zal te vergeefs den loop van het groote wereldrad pogen te stuiten, en hetzelve zal — hen vermorzelen.

Protestantsche Zendingen.

In het Engelsch tijdschrift *The Missionnary Register* voor de maand December 1841 komt een verslag voor van de ontvangsten in Engeland, in den loop van dat jaar, door het bijbelgenootschap ingezameld, voor het onderhoud der Protestantsche zendelingen en het uitgeven van bijbels en andere godsdienstige werken. De som der ontvangsten is geweest 1,058,515 ponden st. (twaalf millioenen, zeven maalhonderd twee duizend, een honderd tachtig Hollandsche guldens)! Het getal der bijbels en andere godsdienstige geschriften had 3,937,944 bedragen.

De ontvangsten in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika alleen, hadden bedragen 944,648 dollars (2,361,620 guldens). De ontvangsten in de staten van het Zuiden, die niet minder aanmerkelijk moeten zijn, worden niet gemeld.

Als men bij die ontvangsten diegene voegt, welke in de Protestantsche en gemengde landen van Europa ingezameld zijn, alsmede die der uitgestrekte Engelsche overzeesche bezittingen, dan zal men gewis nog wel beneden de wezenlijkheid blijven, als men de totale som der ontvangsten voor het onderhoud der Protestantsche zendelingen, op 24,000,000 guldens jaarlijks berekent.

Het getal der bijbels en andere boeken, in den loop des jaars alleen in de Vereenigde Staten gedrukt, bedroeg 254,710 stuks, bevattende 95,958,500 bladzijden: en sedert de stichting der Maatschappij van goede boeken, heeft zij 59,383,771 werken uitgegeven, bevattende 1,120,252,841 bladzijden, vervat in 1,598,150 deelen.

. . . . . En dan dat onzalige en onzedelijke tot zulk een uiterste gedreven soliciteer stelsel! Er valt een post open. Men neemt den kalen hoed en den slappen rug.

— Excellentie, ik wenschte wel in aanmerking te komen.

Maar den post krijgt een ander. Eene week daarna komt een ander open. Men neemt den kalen hoed en den slappen rug weer en herhaalt:

— Excellentie, ik wenschte wel in aanmerking te komen. En zoolang men niets krijgt, al duurde het ook tien jaren, herhaalt men de laagheid. O toppunt van vernedering of onbeschaamdheid!

— Gij schijnt wel groote behoefte te hebben, mijnheer, om uw vaderland nuttig te zijn.

— En om te eten!

Aldus wordt het volk zedelijk verlamd en neergedrukt. Het ergste van alles is, dat de sleur wil, dat hun, die gebedeld hebben, meer regt op een ambt wordt toegerekend, dan die er niet naar hebben gestaan en zij die het langst hebben gesoebat aan den besten koop zijn, welke combinatie zich ook moge opdoen. A solliciteert, maar A is een ezel; B solliciteert, maar B heeft verscheidene winstgevende en werkelijke aanstellingen; C solliciteert, maar C staat als oneerlijk te boek; — D solliciteert niet, maar D is een braaf man, doorkundig in het vak, algemeen als zoodanig bekend en zonder betrekking. D komt niet in aanmerking: bij voorkeur neemt men C, die reeds zoo dikwijls zijn hoofd heeft gestooten. De regering behoorde hare menschen te kennen en juist hen die kattenruggen kwamen zetten liever dadelijk af te wijzen. Zij moet den man die noodig is terstond met den vinger wezen aan te duiden, en deze, aldus verkozen, zich aan die oproeping onderwerpen. Waarom is zij anders gouvernement, de zaakwaarnemer van de natie, door de natie aangesteld?

KLIKSPAAN.

Anecdote uit den Chineeschen Oorlog.

Toen de Engelschen aanstalte maakten om de forten aan den mond der rivier van Ning-po te beschieten, zag men eensklaps een vaartuig met parlementaire vlag naderen. Een der dappere Mandarijnen belast met de verdediging dezer versterkingen, kwam den Britschen admiraal vragen of er geen middel kon gevonden worden om elkander te verstaan en de wederzijdsche gouvernementen te vrede te stellen, zonder het leven veler braven in gevaar te brengen. Hij sloeg dus voor, de kanonnen slechts met los kruid te laden, vervolgens veel rook en gerommel te maken en het daarbij te laten. Hij rekende in dat geval op schitterende eerbewijzen, terwijl hem anders ligt een pak slagen te wachten stond van wege den Keizer. Hij van zijnen kant beloofde met zijn geschut zulk een vreesselijk gedruisch te zullen maken, dat de Engelschen zonder schande, ja zelfs met eer konden retireren. Deze voorslag werd niet aangenomen, en de forten met gemak veroverd, alwaar men de kanonniers aan de stukken geketend vond, om het wegloopen te beletten.

Allerlei.

De Paus en een kwaker. — Mgr. Capaccini, staats-secretaris van den Paus, en nu buitengewoon gezant aan het hof van Lissabon, werd op zekeren tijd verzocht, om aan Zijne Heiligheid eene der voornaamste leden van het *Vrienden Genootschap* voor te stellen, welk verzoek met welwillendheid werd toegestaan. Toen de eerwaarde kwaker binnengeleid werd, betuigde hij aan Zijne Heiligheid, dat zijn geweten hem niet toestond, zijnen hoed af te nemen, hij werd even vriendelijk ontvangen, en zoolang de bijeenkomst duurde hield hij den hoed op het hoofd.

Een brief van O'Connell. — In eenen brief van den heer O'Connell aan lord Schrewsbury, lezen wij de volgende zinsnede over de Jezuiten:

» Ik houd veel van de Jezuiten. — Ik bewonder de Je» zuiten, — zij zijn de grootste weldoeners der godsdiens» en letterkunde, die de wereld ooit gezien heeft. Er be» staat iets in hunne wijze om de jonge lieden op te voe» den, dat niet genoeg naar waarde kan geschat worden. » Eene hunner grondregels is, dat er geen godgeleerde » zoo gevaarlijk voor de godsdienst is als *een al te vrome » gek* (a very pious foul) . . . Ik smeek u Milord, draag » toch zorg dat die dwaasheid, zich niet met uwe gods» dienst gevoelens vermenge."

Een Fransch landbouwkundig tijdschrift voorspelt, dat wij in 1842 van de plaag der rupsen bevrijd zullen zijn, wijl de sluipwesp, de natuurlijke vijandin der rupsen, in 18.. groote verwoesting onder dezelve heeft aangerigt, vóór het tijdstip der voortplanting.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 17 Maart. Sedert den 12 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Travellen, J. Keaij, St. Domingo, koffij; Wilberforce, J. Stranah, Londen, stukgoederen en passagiers; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; der Echo, P. Ockeson, Duins, rijst en katoen; Catharina, K. Heijenga, Plijmouth, stukgoederen; l'Esperance, A. van Geijt, Londen, stukgoederen; den 4 Augustus, J. Jmrie, New-Castle, steenkolen; Betsy, P. L. Schijth, Cowes, tabak.

Voor Rotterdam bestemd:

Venetia, L. Vicent, Alexandrie, tarwe.

Voor Gend bestemd:

Direction, J. Donker, Cronstad, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Whitcombe, stukgoederen en passagiers, Londen; d'Onderneming, J. C. Ninneberg, ballast, New-Castle; Leopold I, J. Coppijns, wijn, Rotterdam; de twee Gebroeders, M. F. Tammen, stukgoederen, Leer; The Peace, R. Breckon, wol, Hul; de Vrouw Trijntje, C. Best, stukgoederen, Hamburg; Wilberforse, J. Stranah, Prinses Victoria, T. Jackson, beide met stukgoederen en passagiers, naar Londen.

Van Rotterdam gezeild:

Prinses van Oranje, H. C. Kool, stukgoederen, Duinkerken.

Van Vlissingen gezeild:

Guglielmo, F. Galiones, oliën, Amsterdam.

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

Maart. 1842.

Van Vlissingen.			ur. m.	Van Breskens.			ur. m.
Vrijdag	18,	nm.	3.30	Vrijdag	18,	nm.	4.30
Zaturdag	19,	—	4.30	Zaturdag	19,	—	5.30
Zondag	20,	—	5.	Zondag	20,	—	6.
Maandag	21,	vm.	7.30	Maandag	21,	vm.	8.30
Dingsdag	22,	—	8.30	Dingsdag	22,	—	9.30
Woensdag	23,	—	9.30	Woensdag	23,	—	10.30

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en terug.

Vrijdag 25 Maart, vm. 11 ure. Terug nm. 2 ure.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Maart 1842.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Zaturdag	19,	vm.	4.	Zaturdag	19,	vm.	8.30
Zondag	20,	—	4.	Zondag	20,	—	9.
Maandag	21,	—	5.30	Maandag	21,	—	10.30
Dingsdag	22,	—	6.30	Dingsdag	22,	—	11.
Woensd.	23,	—	7.30	Woensdag	23,	—	4.
Vrijdag	25,	—	10.	Vrijdag	25,	—	4.
Zaturdag	26,	—	11.	Zaturdag	26,	—	4.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.